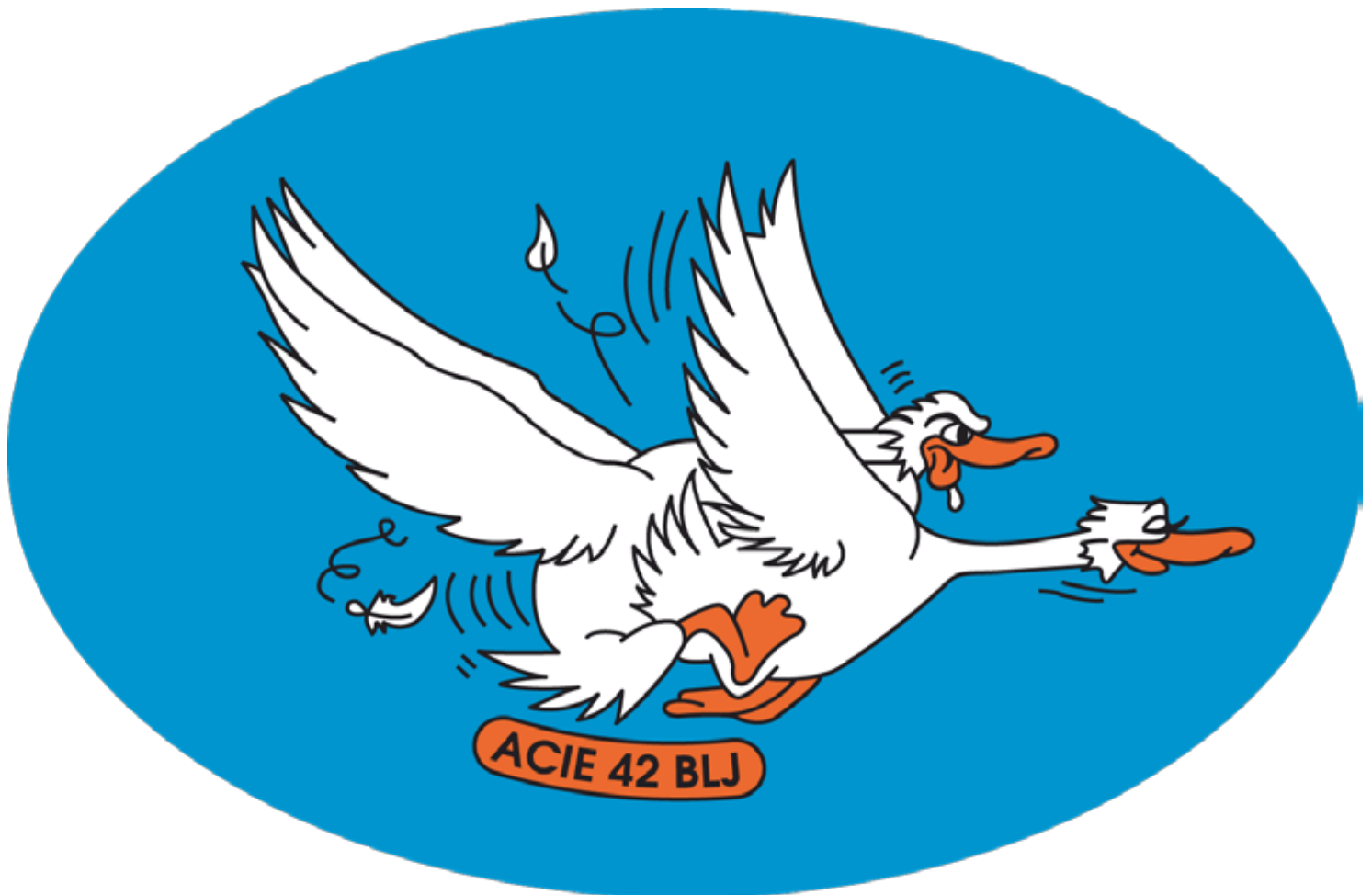

Alfakrant

Uruzgan edition
Maart 2009 ed. 5

In dit nummer:

- Gevoel van tevredenheid
- Kpl Simon met zijn dochter!
- De baard van BG-8
- Wist-u-datjes
- Patrouille in de Baluchi
- The return of the Goden
- Van de Oppergans

- Van Moeder de Gans
- OP Last Patrol
- En nog veel meer...

Pechvogel van de week deel 2

Tijdens de operatie Na Dare (Meer Dan) Ghar moesten de weergoden de compagnie weer eens hebben. Nadat het de eerste nacht al behoorlijk gespookt had moest er zo nodig de tweede nacht nog een schepje bovenop!!! Resultaat: Schuttingen omgewaaid, flink wat slaapzakken nat en tot

overmaat van ramp een blikseminslag op een YPR die op de slaapzak van Kpl Kim moest overslaan met een kapotte antenne, een pijnlijke voet, en een flink gat in de slaapzak tot gevolg!!!

Van de redactie

De vijfde en tevens laatste Uruzgan Edition van de Alfakrant ligt voor jullie. Terwijl de voorbereidingen voor de rotatie al volop lopen worden ook de laatste patrouilles uitgevoerd en komt de Bcie binnen.

De laatste loodjes

Op de dag dat deze laatste Uruzgan Ed. van de Alfakrant uitkomt landt eenheid 36/14 uit het Deh Rawodse op TK als tussenstop in hun uitrotatie. Samen met eenheid 35 zullen zij vanaf hier de reis naar Nederland gaan aanvangen. Niet veel later zal eenheid 34 gaan volgen en tot slot zal ook 37 uitroteren. Alle stafzwinen en Mikeys zijn over de verschillende rotaties verdeeld en komen zo ook thuis.

De redactie wil graag iedereen die in de afgelopen vijf maanden zijn of haar bijdrages aan de Akra hebben gedaan van harte bedanken. Ik denk dat we terug kunnen kijken op vijf leuke uitgaves die zonder jullie niet mogelijk zouden zijn geweest. Voor diegenen die nog geen bijdrage geleverd hebben, niet getreurd, in Nederland gaan naar alle waarschijnlijkheid weer nieuwe Akra's volgen!

Internationale Herinneringsmedaille ISAF

Op 27 februari heeft het gros van de compagnie de internationale herinneringsmedaille ISAF mogen ontvangen op een bijzonder appel. In verband met het feit dat zowel eenheid 34 als de Mikeys op dat moment in verband met lopende operaties niet aanwezig waren hebben zij op 14 maart alsnog samen met een fiks aantal militairen van de SVOcie en de Bcie de medaille mogen ontvangen.

Kleine kanttekening die geplaatst mag worden is dat er ook een behoorlijk aantal militairen van de compagnie al voor de 2e of 3e keer hier zijn en geen medaille of certificaat meer krijgen. Dat de meningen daarover verdeeld zijn moge duidelijk zijn maar wat de redactie betreft verdienen zij daarom zeker niet minder waardering!!! Iedereen daarom ook van harte gefeliciteerd!

Nieuwe familierelatie aan het licht!!!

Zeer onlangs is gebleken dat er binnen de Ganzen familierelaties bestaan waarvan tot nu toe niemand had gehoord. Ook betrokkenen zelf hadden nog niet ontdekt dat zij blijkbaar vader en zoon waren tot deze foto opdook om dit feit aan het licht te brengen. Vader (links op de foto): "Ik wist natuurlijk wel dat ik ooit een van mijn vele buitenechtelijk verwekte kinderen te vondeling had gelegd, maar dat ik hem zo nog een terug zou zien, nee, dat had ik nooit verwacht". Ook zoonlief (rechts op de foto) is zielsgelukkig met de hereniging. "Nu kan ik eindelijk samen met mijn vader gaan voetballen en vissen, wat ik met mijn moeder niet kon" aldus de verloren zoon.

Wat is Foxtrot hier aan het doen?!?!

Deze foto is onlangs viavia in ons bezit gekomen en doet vermoeden dat het misschien niet helemaal koek en ei is tussen onze Foxtrot en de CSM! Tijdens de fotosessie voor de groepsfoto voor het herinneringsboek was Foxtrot het blijkbaar zo beu dat hij besloot de CSM op het hoofd te plassen!!! Of was er toch iets anders aan de hand... Wij weten het niet meer, want er zijn ook berichten dat de CSM en Foxtrot blijkbaar wel vaker idioot met elkaar doen!!!

Zodra we meer te weten komen zullen we het laten weten!!!

Van de Opperigans

Gansjes,

Meerdere malen hebben mensen mij gevraagd of ik tevreden ben. Of het nu was na oefening touring-car of welke andere actie dan ook. Eenieder kreeg steevast hetzelfde antwoord te horen: "ik ben tevreden over het afgelopen deel, maar echt tevreden pas als ik iedereen terug heb." Dit antwoord zal blijven gelden tot allen terug in Nederland zijn. Ik ben blij voor iedereen die veilig terug is gekomen op de base, maar pas na de laatste patrouille zal ik "uit mijn dak gaan".

Zelf zal ik niet meemaken dat eenheden 34 en 37 terugkeren van hun laatste patrouille. Ik ben dan al in Nederland. Ondanks dat ik graag samen met de laatste uitgevlogen zou zijn, heb ik de keuze gemaakt om samen met mijn schoonvader te reizen, om ervoor te zorgen dat mijn familie in een keer klaar is met opvangen.

Ondanks dat ik eerder wegga, blijf ik ongerust tot het laatst en ik vertrouw er zeker op dat jullie ook tot het laatst scherp blijven. Veilig ben je pas op de base, volledig veilig in Nederland.

Dit is het laatste stukje tekst dat van mijn hand zal komen, sorry voor het melodramatische (jank voor infanteristen), maar ik vind het belangrijk. En als je mij nu toch om een uitspraak wil verlokken, volgens mij heb ik geen reden om ook maar ergens ontevreden over te zijn. Trots ben ik echter wel.

Veel plezier en succes de laatste periode nog en ik zie jullie in Nederland.

Wan

Van Moeder de Gans

Beste Ganzen,

Met de eerste opvolgers van de B cie van ons bataljon op de Base is de tijd aangebroken dat we onze taken en materiaal moeten gaan overdragen.

Ik verwacht zeker op dit gebied het professionele gedrag wat u de gehele uitzending vertoond heeft dan levert ook dit geen problemen op.

Zorg dat u ook de laatste patrouilles scherp blijft maar ook vooral geniet van al het mooie wat ons werk maar, ook dit land ons biedt.

Met de cie zijn we gedurende deze uitzending nog een keer compleet als ons peloton vanuit Deh Rawod op weg naar KAF nog even hier de tussenstop maakt.

Ik zelf vertrek met eenheid 3.5 & 1.4(ons 3e peloton) als eerste richting Nederland.

Zorg ervoor dat we onze goede naam behouden en let op elkaar en houd het in de hand op Kreta.

Tijdens alle aankomsten van de compagnie zal ik trachten op het vliegveld aanwezig te zijn om de hand te drukken of te knipogen dat we het gefixt hebben.

Geniet van jullie welverdiende verlof en dan zien we elkaar in ieder geval weer op 11 mei in Oirschot.

Jullie Moeder

Gevoel van tevredenheid over de uitzending BG-8

Door zowel het kordaat, zelfverzekerd en robuust optreden van C-mechcoy in de rol van vredesstichter, als het optreden van onze BG-8 in het kader van het grootschalig geweldsconflict als 42e hamer tegenover het 12e aambeeld, zijn de lokale warlords, strijders, Taliban en stay-behinds de strijd meer dan beu, is de strijdbijl begraven, is de papaver verbrand (dat was een mega-joint) zijn de zwaarden omgesmeed tot ploegijzers, doen de Kalashnikovs dienst als omheining, worden de RPG's gebruikt als vuurwerk tijdens oud-en-nieuw, staan de velden vol met wuivend graan onder een wolkenloze hemel met 's nachts af en toe een buitje tegen het stof, levert het grote aantal huwelijken tussen PASHTUN en DARI enorme aantallen prachtige kinderen op, worden in harmonie nieuwe schooltjes opgericht en rijzen medische posten uit het stof op, heeft de Afghanistan Dinar de leidende rol van Dollar en Euro met glans overgenomen en wordt de hoofdstad Kabul algemeen als Capitol of the World gezien, zodat de levensstandaard ongekende hoogten bereikt heeft en wordt de menselijke levensverwachting die van west Europa ver overtroffen, waarbij uw rol als mede-vredesstichter, Vehicle Checkpiont bemanner, media te woord staander, ZelfHulpKameradenHulpverleender, aanvalafslaander, bewaker, beveiligger, krijgsgevangenennemer, ConvoyOpser, bemiddelaar, verbindelaar, BattleDamageRepairder, Lima, verplaatser, regelaar, ritselaar, bevoorradder, UXOherkenaar, ontsmetter, verkenner, kwartiermaker en ook nog sleutelaar (kortom: TD'er) van doorslaggevende betekenis is geweest, hetgeen nog eens extra wordt bevestigd en onderstreept door de lovende woorden van de Secretaris-generaal van de Verenigde Naties, de algemene waardering uitgesproken door de voltallig bijeengekomen vergadering van de Veiligheidsraad, welke unaniem (en dat is uniek) een resolutie met een uitermate positieve grondtoon heeft aangenomen, waarbij zelfs is overwogen uw individuele naam en rol op te nemen, hetgeen alleen is afgeketst op het feit dat niet alle Peoplesoft data beschikbaar was in het juiste format, is nu de tijd aangebroken onze aanwezigheid in den vreemde in deze setting af te bouwen.

Kortom we kunnen de uitzending afsluiten en naar huis waar we onze menselijke behoefte stillen met onze naasten. Menig druppel zal er vloeien tijdens onze terugkomst, van welk type dan ook.

Wanneer wij als veteraan terug keren, een ervaring rijker en voor sommigen misschien een illusie armer, zullen we onze vredestaak weer moeten oppakken zoals daar zijn: kinderoppasser en/of verwekker, grasmaaier, autowasser boodschappentassendrager, stapper.

Uiteraard hoort daar ook minnaar bij, tenminste dit soort gesprekken voert op dit moment de boventoon.

Lima C-mechcoy BG-8 aka Fr@

Kpl Simon met zijn dochter!

Beste mensen,

Op 10-02-09 is er een klein Wiesewoesje geboren. Terwijl Papa Simon aan het pokeren was kreeg hij te horen dat ie een dochter had gekregen. Genaamd Leona!!

Alle gekheid op een stokje. We wensen Simon, Linda en Leona alle geluk van de wereld.

11 feb vroeg in de ochtend hebben we afscheid genomen van Papa Simon, om snel naar huis te gaan naar zijn vrouw en dochter. De zenuwen waren van hem af te lezen. Maar hij hield zich groot, want het is natuurlijk moeilijk om je groot te houden als je bij je maten weg moet (maar dat zal het wel niet zijn geweest!).

Zoals jullie weten komt Simon uit Utrecht, dus wij dachten dat Simon een grote AJAX fan was, maar hij had net van club gewisseld toen we hier aan kwamen. Zonder het te overleggen. Dus wij dachten attent te zijn door het thuisfront iets van AJAX te laten zoeken voor de kleine meid. Wekenlang hebben we het kado al in ons bezit gehad. Simon was erg nieuwsgierig wat het was. Hij kreeg wel argwaan, omdat zijn Utrecht vlag op plekken is geweest waar u niet wilt komen.

Toen Simon thuis was, mocht hij het kado eindelijk open maken. Bleek het de verkeerde club te zijn!! Vervolgens kregen we een boze mail van hem, dat dit de enige keer was dat Leona AJAX ondergoed aan had.

Hierbij dan ook oproep om zoveel mogelijk spullen van alle eredivisie clubs (behalve FC UTRECHT!!!!) kado te geven. Om haar toch in de goede richting te sturen.

Geniet van elkaar!

En nu maar hopen dat ze niet voor FC Utrecht wordt.

Gr Eenheid 3-4

UTRECHT KANSLOOS!!!!!!

Wist-u-datjes

- De Elnt Bart niet van jankfilms houdt
- Wij dat begrijpen want het komt natuurlijk niet over als je als "stoere luchtmobieler" gaat zitten janken
- De Elnt Bart een nieuwe naam heeft: Sjenkske Schalken!!!
- De Elnt Bart ook lopend naast een übergepimpte Benz kan pissen
- De Sgt1 Remy beschoten is door onze eigen Panzerhouwitser
- De Sld1 Sander denkt dat hij de heavy weapon range op kan rijden
- De Sgt Youri eigenlijk Youssouf `nDour heet
- De Sgt Youri denkt dat hij in Kreta niet hoeft te dienen
- Een tankcap de Elnt Bart heel leuk staat
- De Sld1 Ray livereportages verzorgt vanuit het hart van de Baluchivallei
- De Sld1 Sander denkt dat hij is afgevallen
- De Sgt Youri een date heeft met een raveteef
- De Sld1 Tim recht heeft op een Tb wegens nooit klagen
- Het kader van 37 op de Kpl Daniel na van strakke broekjes houdt
- 37 Bravo de Sgt Aaron missen en dat ze nog een biertje met hem gaan drinken
- De Elnt Bart vindt dat je beter stoere foto's van jezelf kan maken dan sullige foto's van elkaar

- De Sgt1 Remy nu nog maar met 2 Snug's aan rijdt in plaats van met 3. Het is tenslotte al 20 graden en warmer!
- De Elnt Bart een extra medaille moet krijgen voor deze uitzending omdat hij het overleefd heeft met de LJ1 Sander als chauffeur
- En dat dit op zich niet erg is, tenzij de grootste ADHD'er weer suiker op heeft en weer compleet de pan uit flipt.
- Het helemaal niet erg is om ook een bedankje te krijgen tijdens de medaille-uitreiking als je de medaille al een keer eerder verdiend hebt
- Dat dit best op prijs gesteld wordt
- Het nieuwe callsign voor de QRF TB is geworden
- Dat de baseveiligheid een zaak is voor BASECO en dat daar de QRF niet voor (mis)gebruikt hoeft te worden
- Pasjes controleren ook niet echt bijdraagt aan de motivatie
- 19-06-09 een trieste dag wordt voor de A cie. Dit namelijk de dag is dat de SPS ontbonden gaat worden. Maar het hart van de SPS altijd zal blijven kloppen, bijvoorbeeld in de vorm van de SPS Hyves
- De aankomende Genie HOTO ook een trieste dag wordt voor de SPS. Dit omdat zij BILLIE terug moeten zetten in zijn "natuurlijke" omgeving
- En dat BILLIE zelf het hier helemaal niet mee eens is!!!
- ODERINT DUM METUANT
- 42 BLJ trainingspakken tegenwoordig uit de prullenbak van chalet 10 groeien.
- Wij ons afvragen wie er dan geen 42 BLJ trainingspak meer heeft in chalet 10....
- 35 al 9 weken als een geoliede machine loopt
- Alle enablers sindsdien weer staan te springen om met 35 mee te gaan
- Sgt 1 Rimpelsaurus last heeft van kraaienpootjes.
- Hij dit gevecht tevergeefs aangaat met Nivea en Oil of Olaz antirimpelcrèmepjes.
- Dit dusdanig veel geld kost dat zijn vrouw naar haar 2de auto kan fluiten
- Sgt1 Brian al meer dan 112 pakketjes heeft ontvangen.
- De bedjes in de transitieruimte op Deh Rawood niet echt prettig liggen
- Sgt1 Alex daarom zijn heil maar in een ander bed zocht
- De fossiele brandstof a.k.a. Sgt1 Brian bijna opgebrand is, hij daarom zijn gehele inboedel vast ingepakt heeft
- 35 het QRF record heeft van 18 dagen.
- Daarin 11 keer ingezet is.
- 35 het zelfs presteert om als reserve QRF getasked te worden voor de smerigste klusjes
- Sgt1 Brian op 27 jan voor het eerst de fitness in is gegaan.
- Hij dit moest bekopen door bijna flauw te vallen tijdens zijn inspirerende woorden richting het peloton
- Sgt1 Brian altijd een spiegelkje bij zich heeft ook tijdens oefeningen
- Hij hier regelmatig in kijkt en zegt: " Ik ben echt een sexy motherfucker"
- De Wan man show bijna voorbij is.
- Sgt 1 Brian zijn zoon ingeruild heeft voor een dochter
- OP TOWRI GHAR beter bekend staat als:
 - OP NO COMMS GHAR
 - OP OTVOEM GHAR
 - OP ROLEX GHAR
 - OP MURPHY 's GHAR
 - OP BAD INTELL GHAR
 - OP AMV 'er ONDER VUUR GHAR
 - OP 107mm strike op de mike stelling terwijl ie 2 kilometer verder insloeg GHAR
 - OP Pzh schiet over ons heen en 37E ligt onder de MB GHAR
 - OP PzH schiet over ons heen en 30R meldt `Contact` aan Benteng GHAR
 - OP PzH schiet over ons heen en 69 ziet op 200 meter mortieren inslaan GHAR
- 35 behalve ongelukken veroorzaakt ook kinderen die gewond raken naar TK Hospital brengt
- 35 daardoor tegenwoordig door het leven gaat als het Nelson Mandela peloton
- Tegenwoordig het scherfvest niet meer aan hoeft als je in een vuurbasis staat en aan het waarnemen bent
- 37 regelmatig een rondje gaat lopen met het hele peloton
- Dit ter compensatie omdat ze tijdens voetpatrouilles een gemiddelde afstand lopen van 956 meter
- 37 SPS tegenwoordig door het leven gaat als 37 SDKS
- Dit staat voor Special Dog Killing Service
- 37 2 honden doodschoot binnen 500 meter en 30 minuten, dat moet een nieuw record zijn
- De bliksem de grootste vijaard is van 35
- Deze bliksem vooral achter de vrouwtjes aan zit
- De vrouwtjes niet echt gecharmeerd zijn van deze hete bliksem
- De redactie het nog steeds jammer vind dat Ganzen de wist-u-datjes om persoonlijke redenen gebruiken
- De redactie de vorige keer ook al zwaar gecensureerd heeft, maar voor sommigen blijkbaar nog niet genoeg
- De redactie dit vervelend vindt en daar dan ook excuses voor maakt
- De redactie nog steeds wel vindt dat de eerste verantwoordelijkheid echt bij de inzender ligt
- De redactie namelijk niet altijd de achterliggende gedachte van wist-u-datjes kent!!!!

Baard van BG8 competitie

Voor de Baard van BG8 verkiezing zijn de inzendingen beperkt gebleven tot 2 foto's, maar dat zijn dan gelukkig wel meteen twee hele goeie inzendingen. Zoals beloofd, de uitslag volgt in Nederland!!!

Lazy Donkey en Tanjiman

Ötzi, de Oostenrijkse ijsmummie uit de prehistorie

NTB 3.4, Patrouille verslag Baluchi Vallei (PB Weijdt)

Zondag 22-02-2009,

Wij vertrokken zoals gewoonlijk 's ochtends vroeg weer richting de Baluchi Vallei om daar voor 2 weken patrouilles te lopen, maar ook om mee te doen aan de actie Wonju Ghar. We beginnen altijd ook vanaf de Niazi crossing te searchen, dit maal ook weer met veel geluk want een insurgent was bijna gelukt om een IED af te zetten tegen personeel. Met andere woorden de Alfa en de Golf groep hadden bijna bijzonderheden. Verder kwamen we goed aan op PB Mashal (PB Weijdt).

De Aussies hadden daar al behoorlijk veel gebouwd waaronder ook onderkomens voor de ANA en ons. Dit betrof een Hesco wall met een stalen dak er op en elektra binnen en verwarming waarin wij met 16 man konden slapen. We gingen veel patrouilles lopen met het PRT en daar zijn eigenlijk niet veel bijzonderheden over in de eerste week.

Op 28-02-2009 begonnen wij aan de actie Wonju Ghar, dit betrof voor ons eigenlijk alleen maar een overwatch creëren op 2 verschillende locaties en een VCP uitvoeren. Tijdens de VCP hebben de Kpl1 Bruce en de Sld 1 Josh een IED ontdekt achter in een pick-up truck.

Na de actie Wonju Ghar keerden wij weer terug naar Mashal om daar onze eigen dingen weer te gaan doen. Toen wij weer aankwamen op Mashal wilden wij weer onze onderkomens betrekken maar deze was al ingepikt door de ANA, waardoor ook een hoop mensen spullen zijn kwijtgeraakt zoals: boxers, shirts, enz..... We kregen onze onderkomens niet terug en werden dus onderverdeeld in bij de Mike's, Hotels, en de Golf. De ANA zou zelf ook de wachttorens bezetten maar daar waren wij het niet helemaal mee eens, dus ging de Buma net een stukje buiten de poort staan om daar met het warmte-beeld te kunnen waarnemen 's nachts.

Op een avond kwam er 1 pax naar onze base gelopen, en omdat hij niet helemaal vertrouwd werd kreeg hij een smoellie (lichtpatroon, red.) en een waarschuwingsschot door de Sld1 Rens. De pax bleef eigenlijk op de plek zitten waar hij zat.... Tot Rens zijn verbazing. Toch de luit, tolk en enebbers bij getrokken om met deze persoon te praten, deze had informatie omtrent een IED locatie. Deze hebben we na een lange dag wachtend totdat een waarnemend Yankee ingevlogen werd opgeruimd. Deze IED was waar-

schijnlijk bedoelt voor de ANA omdat het een RCIED was en op de plek lag waar de ANA altijd water haalt.

Verder was het al aardig mooi weer geworden waar we dan ook volop gebruik van maakten in de overige tijd die we hadden, denk aan bijv: zonnen, fitness enz...

We hadden weer 1 dag prep voordat we weer terug zouden verplaatsen richting TK, en kregen ook te horen dat wij de laatste club op PB Mashal zouden zijn van de Nederlanders, of wij het ook nog ff wilden opleveren, maar ja zo gezegd weer zo gedaan natuurlijk. Zo moest een volle munitie container verdeeld worden over 2 andere containers, dit hebben we dan ook met iedereen die met ons mee was dan ook gedaan! De Yankee heeft die dag nog voor een hele grootte boem gezorgd, deze mocht de Elnt Ralph ook afzetten.

De volgende morgen vertrokken we al vroeg vanaf Mashal en startte de search al snel! We moesten die dag de hele MSR in de gaten houden en lieten ook steeds een voertuig achter op verschillende plekken zodat we op de hele MSR zicht hadden zodat het Wissellaadsysteem zijn dingetje kon doen op Mashal en weer bij ons aan kon klikken! Dit ging allemaal veel sneller dan verwacht en we waren dan ook voor 1100 uur op PB Mirwais. Helaas moesten we daar wachten tot 1500 uur op 2 genisten die nog bezig waren met werkzaamheden.

We zijn toch nog om 1500 uur vertrokken richting TK. Onderweg ging het allemaal voorspoedig en dus geen bijzonderheden gehad tijdens de terug verplaatsing vanaf Chora. De ANA had nog wel een fuck-up..., toen wij de MSR hadden gesearched ging de ANA wel even door de dasht en over IED-HILL heen, met als gevolg een strike waarbij de hoofdlanding niet was afgegaan. De lucky bastards!

Groetjes Sld1 Hollie.

OP Last Patrol

Op donderdag 12 maart vertrok eenheid 3.5 voor de allerlaatste keer richting Atiq voor de Hoto-patrouille. In eerste instantie zou ik helemaal niet meer meelopen, maar op de heenreis werd nog even onderling geruild en zodoende kon ik toch mee met de laatste voetpatrouille.

De eerste dag nog in de overwatch in de zon gezeten en de tweede dag nog 1 allerlaatste keer meelopen. Voor mij pas de tweede voetpatrouille, maar ach, sommige mensen hebben maar 1 keer meegelopen. Ik noem verder geen namen (Niels).

Maar goed, we vertrokken op vrijdagochtend om 0900u van Atiq. Op de planning stond een oversteek door de Tiri Rud. De stroming was best sterk op sommige punten, maar toch is het merendeel goed aangekomen aan de overkant. Op 1 uitzondering na. Sgt1 Eugene ging nog even kopje onder en een stukje schoolslag voordat ook hij de overkant had bereikt. Onderweg, tijdens het wachten tot ook de B-groep de oversteek had gemaakt, nog een kop thee gedronken bij een local samen met Kpl Luc.

Daarna liepen we weer rustig verder. Het begon intussen al aardig warm te worden in de zon. Onderweg zijn er niet echt bijzondere dingen gebeurd.

Toen Papa klaar was met het 2e gesprek een stuk verderop hebben we de kortste weg terug gepakt richting Atiq. Nog 1 laatste keer de Tiri Rud door waarbij deze keer Sld1 Frank nog een stukje dieper het water in ging dan de rest.

Toen de A-groep aan de overkant halt moest houden om te wachten tot de B-groep was bijgetrokken, had Sld1 Jerry nog even een krab gevangen en daarna liepen we weer verder in de goede richting. Tot onze verbazing ging onze grote vriend Sgt1 Eugene nog een keer onderuit. Uit 't niks had hij even zin om te gaan liggen denk ik. We liepen lachend verder en begonnen aan de laatste klim te voet naar Atiq.

Ik denk dat we een goede laatste patrouille hebben gehad. En vond t zeker leuk om die mee te lopen.

Sld1 Jeroen

The Return of the Goden

Naar aanleiding van de vele lovende reacties op ons godenverhaal, heeft de 2-koppige jury, met de nadruk op koppig, zitten brainstormen over een tweede succes-story. De 2 mannen wisten tevens alle aanmeldingen en sollicitaties voor het godenschap wel te waarderen, maar er was duidelijk sprake van overschatting. Anti-lichamen, peer-lichamen, pallet-lichamen, grassprietjes, wandelende takken, allemaal wilden zij lid worden van deze elite club. Echter vergaten zij enkele zaken, De IK-goden (die in het bezit is van de goden) valt hierop na te lezen. Als God moet je in het bezit zijn van:

- De X-factor: Het is zelfs voor ons goden moeilijk uit te leggen wat de X-factor inhoudt! Het is dat kleine beetje extra wat ons onderscheidt van de rest
- Kracht/Uithoudingsvermogen: Deze woorden verklaren zichzelf
- Werklust: Die innerlijke "drive" die ons 7 dagen in de week, 24 uur op een dag bezig houdt met dienen voor de baas en niemand anders dan de baas!

Maar goed, genoeg over de AAC.. Terug naar de orde van de dag; toen we de vorige keer eindigden waren we gebleven bij het feit dat de bevolking zo ontzettend dankbaar is voor de komst van de goden. Daar is in de afgelopen maanden absoluut geen verandering in gekomen. De volgende feiten kunnen wij concluderen:

- Het aanleggen van de brug van Chutu, kostte ons minder dan 1 RIP, voordeel van ons is namelijk dat wij deze eigenhandig gebouwd, opgetild en neergezet hebben.
- Het oppakken van een suicider in Deh Rawod, deze zag ons en verstijfde van angst, waardoor hij het ons makkelijk maakte hem te overmeesteren.
- IED-leggers rond Coyote, ze zagen ons, en zijn nu waarschijnlijk nog steeds vluchtende.

- Verscheidene malen zijn de Amerikaanse ODA bij ons geweest om advies en ondersteuning, dit resulteerde in de vondst van 12 x IED in de Chambarak Mandah.

En de lijst gaat verder... Maar daar willen wij onze vaste lezers niet mee vermoeien.

Gedurende onze aanwezigheid in het gebied voelden wij toch altijd een gemis. Een gemis van een voorbeeld. Een gemis van een idool. Want ja, ook goden hebben idolen.

Naast Danny De Munk, Tarzan, Fidel Castro en Connie Mus misten wij de Sgt1 Brian. Deze had helaas besloten ons niet te vergezellen tijdens onze missie. Edoch, hij besloot ons een bezoek te brengen. Waar wij aanvankelijk dachten er niet veel om te geven, waren wij in onze nopjes met het nieuws dat het Drie-Vijfse ons kwam bezoeken. Vol spanning en zenuwen lagen de goden vanaf BNMS in de voorligsteun te wachten op hun ster. Wat denkt U: Betrokene heeft zijn maandelijkse mood-swings waardoor hij nauwelijks aanspreekbaar is de gehele dag! Wellicht door zijn bewogen verleden in het Deh-Rawodse. Maar niet getreurd, een separaatje zal volgen als wij onze aftocht blazen richting het TK-se..

Al met al hebben we ons niet uit het veld laten slaan door deze teleurstelling. We hebben tegenslagen overwonnen,

en onze doelstellingen bereikt bij de bevolking. En zoals bij elke doelstelling, wanneer deze tot een eind komt en behaald is, komt er ook eind aan dit geheel. We hebben tranen gelachen, onnozel gedaan en tot slotte tevreden het licht uit gedaan.

We Kwamen, We Zagen en We Gaan Weer!!!

Wordt verfilmd.

De terugweg van de laatste patrouille van 35....

Nadat ik al had gezegd dat we waarschijnlijk niet terug konden door de dasht gingen we natuurlijk terug door de dasht. Afijn rond een uur of 07.15 reden gingen we rijden en zoals gewoonlijk brak de bravo YPR weer eens af (Dat krijg je met 5 dikke zwijnen op de bak) maarja daar waren we wel aan gewend geraakt duss...

Na een 3 kwartier kwamen we aan bij het valleitje voor de Garmab crossing waar het groener was dan de laatste keer. Ik reed nog niet over het groene stuk of ik zat al tot de bodemplaats vast in de Afghaanse klei. Nadat we met pijn en moeite eruit waren gesleept door de Romeo YPR had de luit een andere overgang gevonden waar ik langs moest waarop ik zei dat dat niet ging werken dus ging hij eerst ff met de YPR erlangs om te kijken of dat wel wou. En dat wou dus maar ik heb een Bushmaster en geen YPR die daar voor gemaakt zijn, dat had ik dus ook verteld maar ik moest toch maar proberen.

Ik was nog geen 4 meter verder gereden of ik zakte nog verder weg dan de eerste keer en nu stond ik dus wel schuin en da's niet prettig. Iedereen er dus uit behalve de Sld1 Richard en ik. We zagen met knikkende knietjes de grond door het rechter zijraampje beetje bij beetje dichter bij komen.

De Romeo YPR kon weer terug om ons weer effe te helpen. Hij erachter en we werden er weer achterwaarts uit

getrokken door een snaak staaltje berging van onze Tango Romeo (de Sld1 Robbert aka Wok)!

De luit was nu wel overtuigd door mijn goede inzicht in dit soort terrein en dat we toch maar moesten derouteren. Moesten we wel ff door de akkers daar waarop Pappa weer ff over het net kon zeuren dat dan de boeren boos werden en dat werden ze dus ook. Hadden ze maar geen boer moeten worden. Maar let wel, Nederlandse boeren zijn top, vooral de Drentse.

Na alle gesleep van de afgebroken voertuigen kwamen we naar een paar uur aan bij de Garmab crossing waar we al searchend door het gelijknamige oordje reden. Halverwege gingen we weer de dasht in om een R.O.N te beoefenen (had ik ze ook wel ff in de echo's kunnen uitleggen) maar de luit was snel overtuigd door de verse luit dit keer (beetje jammer).

Maar goed dus we hadden dat geweldige ronnetje beoefend waarna we door konden naar route Oregon, dacht ik eindelijk iedereen te laten zien hoe je moet planken op asfalt, moesten we weer rekening houden met de zwijnen. Uiteindelijk konden we voor de laatste keer aan Beng beng doorgeven jammers uit en op de base uit het NET!

De Sld1 Jelmer!

**Iedereen een goede reis,
fantastisch weerzien met het thuisfront,
en een heel prettig uitschepingsverlof!!!**

Tot in Nederland!!!